

Ne garip şeydir şu Aşk !

Toprağı Adem eder ,

İnsan adama gafil .

Ne garip şeydir şu Aşk !

Cahili alim eder ,

Bilgi hiçliğe muhtaç .

Ne garip şeydir şu Aşk !

Hırsızı Veli eder ,

Veli gönüle hırsız .

Ne garip şeydir şu Aşk !

Aklı deli eder ,

Akıl gönüle gafil .

Ne garip şeydir şu Aşk !

Hayvanı deli eder ,

İnsanı Kamil .

Folcu

Yolcu

Yolcuya hiç laf düşer mi,
Haddin bilir , lafız değil.

İstanbul 2018

Qr kodu telefon, table vb. cihazlarınıza okutarak bu kitabı
akıllı cihazınıza indirebilirsiniz.

Ne garip şeydir Şu AŞk !
Toprağı Adem eder ,
İnsan adama gafil .

Ne garip şeydir Şu AŞk !
Cahili alim eder ,
Bilgi hiçliğe muhtaç .

Ne garip şeydir Şu AŞk !
Hırsız Veli eder ,
Veli gönüle hırsız .

Ne garip şeydir Şu AŞk !
Aklı deli eder ,
Akıl gönüle gafil .

Ne garip şeydir Şu AŞk !
Hayvanı deli eder ,
İnsanı Kamil .

Kişi bilmez , seni arar ,
Göremez ki , sen nerdesin .

Dese ki ; bende akıl var ,
Görebilsem , ben senleyim .

Ben dediğim , önüme duvar ,
Ne bilsin ki , gönüldesin .

Akıl dediğin , gönle zarar ,
Ahmak bilmez ki , neylesin .

Ruh aslında , sana bakar ,
Baktığımda , heryerdesin .

Maksat bilmez , gökte arar ,
AŐıkar ettim , sen bendesin .

Akıl sordu!
İnsan nasıl oldu?
Gönül sordu!
İnsan niçin oldu?
Akıl sordu!
Kainat nasıl oldu?
Gönül sordu!
Kainat niçin oldu?
Akıl sormadı!
Aşk nasıl oldu?
Ama gönül sordu!
Aşk niçin oldu?

Başlangıçta tek o vardı ,
Emir verdi , nokta oldu .
Nokta kendin , nerden bilsin ,
Patladı da Alem oldu .
Zaman , kendinden habersiz ,
Alem döndü , zaman bildi .
Alemden maksat dost idi ,
Dosta talip , insan oldu .
İnsan başta yüce idi ,
Aklı ona düşman oldu .
Zalim , bir de cahil idi ,
Düştü de aşağılık oldu .
Köle değil , dost istedi ,
İnsan kendine köle oldu .
Bulanları dost edindi ,
Cahillerse düşman oldu .

Yolun başı , adalettir ,
Hak gözetmez , ahmak insan .
Yoldaşı sevmezse , her an ,
Yol tutar mı , Hakka doğru ?
Doğru yol hep yokuştur ,
Kolayı seçer , çoğu zaman ,
Ertelerse hakikati ,
Yürümez ki , sana doğru .
Dünya malına meyletti ,
Amaç ise şöhret ve şan ,
Var mı Dünya'da kalan ?
Marifet gitmek ona doğru .
Maksat ise dostu bilmek ,
Dost varsa , kimdir düşman ?
Ne bilir ki yoksa İrfan .
Kim çeker seni Aşka doğru ?
Yoldaşı Dost olan , yolda ,
Kim ki seni yolda tutan ,
Bilmez , kim dost , kim düşman ,
Yaklaşır mı sana doğru ?
Sen sanırsın köle ister ,
Anlar mı hiç , sözden hayvan ?
Dost ise , maksat kuldan ,
Kul yükselir , Aşka doğru .

Bir su akar nedir ,
Nedir, ne renktir. Bilmem !

Nerden akar ,
Niye akar. Bilmem !

Neden kaba dolar ,
Kap neden taşar. Bilmem !

Neden yedi kat semâdan
çağlar. Bilmem !

Ab ı hayatı
Neden doldurur. Bilmem !

O kapı rahmeti , azabı
Neden ayırır. Bilmem !

O köprü , o kara kuyu,
Neden orda. Bilmem !

Aç kapıyı da gelelim yanına .

En çok sensizlik dokunur .

Ben onu bilirim .

Onu sevemedin diye ,
Seni sevmez mi sandın .

Sen onu bilmezsın de ,
Seni bilmez mi sandın .

Sen ondan istedin de ,
Sana vermez mi sandın .

Dilenciyiz bu kapı da ,
Kibir dostun mu sandın .

Su bile en aşağıda ,
Marifet uçmak mı sandın .

Ben sürünürken bu yolda ,
Beni koşar mı sandın .

Ey yolcu , gel , gir koluma ,
Beni düşmez mi sandın .

Güzeli arar insan nicedir!
İnsan bilirmiki güzel nedir?
Madem ki Rabbim yarattı herşeyi,
Demekki güzel herşey,
Herşey de güzeldir!

Ağızlara söz sensin ,
Duymaz ise ne bilsin .

Sözlere öz sensin ,
Anlamazsa ne bilsin .

Görene göz sensin ,
Bakmaz ise ne bilsin .

Ruhumuza kök sensin ,
Soysuz sanan ne bilsin .

Kalbimize nur sensin ,
Gönlü kara ne bilsin .

Yolumuza son sensin ,
Yürümeyen ne bilsin .

Dost isen düşman kalmaz ,
Düşman , dostu bilir değil .

Laf anlamak adam işi ,
Çocuk öğüt alır değil .

Kişi dövünse haline ,
Kendini bilmek ayıp değil .

Dinlese , baksın kendine ,
İlham bizden kaçır değil .

Anlasın , durulsun , bilse ,
Huzur bizden uzak değil .

Sabır ile Rıza ile ,
Dostu onu bulmaz değil .

Dostunu bilse , sevse ,
Rıza onu , sarmaz değil .

Dostluk onu götürse Aşka ,
Sır herkese aşikar değil .

Ne tutabilirdim, ne bırakabilirdim
Avucumdaki şeyi!
Bilmem çok muyum, yoksa tek mi?
Gidiyorum yakına, geliyorum uzaktan!
Düşürmüş çoğu, elleri boş!
Üç yol, benimki ortada!
Emanetin sahibi yolun başında!
Hadi ver emaneti koş be!
Koş ki, gidenler gideli çok oldu!

Sevdiğine kavuşunca meşk,
Kavuşamayınca Aşk olurmuş,
Biz daha bilemedik ki sevelim,
Bizimki acep ne ola?

Önceleri nokta vardı .
Kalem çekti , çizgi oldu !
Çizgi sonra resme vardı .
Yükseldi de cisim oldu .
Duramadı döndü durdu .
Zamana da yemin oldu .
Sıradaki akıl idi .
Eklenince cahil oldu .
Ruhu Rabbel Rahim' dendi .
Ulaşmaksa maksat oldu .
Benliği de eklenince .
Kıskandı da zalim oldu .
Düşünce Dünya'ya insan ,
Sadık yari toprak oldu .
Nefesinde hayat vardı .
Hayatıysa sınav oldu .
Kargaşa içinde vardı ,
Sınavı , kendisi oldu .
Harcadı zamanı bolca ,
Döndü baktı , pişman oldu .
Pişmanlıkta af vardı ,
Tövbe etti , Rahmet oldu .
Rahman onu başa sardı ,
İnsan tekrar , nokta oldu .
Nokta zaten teke vardı .
Teke varan huzur buldu !

Garip Aşık desem , kendime ,
Rabbi olan , garip olmaz .

Sahte Aşık dedim , kendime ,
Aşkım sahtemidir ? Bilmem .

Meçhul Aşık desem , kendime ,
Yol meçhul mu ? Rabb'e çıkar .

Zor Aşık desem , kendime ,
Zorlayan mı var ? Onu bilmem .

Sadece Aşık , desem kendime ,
Aşkım gerçek midir ? Bilmem .

Yolunda yolcuyum , desem .
Yol nedir ? Nasıl gidilir bilmem .

Rabb'e doğru yürümekse iş ,
Düşsen bile kalkmaksa iş ,
Bundan sonra adım , Yolcu !
Yürümektir işim , Ona doğru .

Çekti ilk nefesi içine ,
Doğduğuna pişman oldu .

Maksadı en derininde ,
Anlamaksa en zordu .

Sordu ilkin kendine ,
Niye geldim ? Bana n'oldu ?

Dünya ona öğretince ,
İlmi ile Alim oldu .

Şımarıdı bildiğiyle ,
Şeytanlara meze oldu .

Saçları da ağarınca ,
Kıymetli şey zaman oldu .

Rabbim acıdı kuluna ,
Bilir iken bilmez oldu .

Zaman zaten yaratıktı ,
Bir de baktı zaman durdu .

Anladı ki herşey , hiçmiş ,
Bütün Alem hayran oldu .

İhtiyacım sendedir , derim .
İhtiyacım nedir ? Bilmem .
Seni isterim , derim .
Senden ne isterim ? Bilmem .
Senden isterim , derim .
Nasıl isterim ? Bilmem .
Sana aşığım , derim .
Aşk nedir ? Hiç bilmem .
Bir seni bilirim , derim .
Onu da tam bilmem .
Bir bildiğim var ise ,
O da hiç birşey bilmediğimdir .

Sen aklına aşık oldun ,
O ise , gönülden sever .

Sen şirine aşık oldun ,
O ise , Aşkı sever .

Sen Dünya'ya aşık oldun ,
O ise , Meva umar .

Sen kendine aşık oldun ,
O ise , kendinden geçer .

Sen aşkınla mutlu oldun ,
O ise , her dem ağlar .

Sen aşkı kendinde ara ,
Aşk , aşktan öğrenilmez .

Sevmek ki bilsin!
Sevse bilirdi.
Bilmez ki sevsin!
Bilse severdi.

Okumaz Hakk sözünü ,
Dünya yazar , ilim sanır .

Batıl kapladı gözünü ,
Okur ahmak , bilir sanır .

Kime diyom bu sözümü ,
Baktığında , anlar sanır .

Taş bile açar özünü ,
Kibri ile cahil kalır .

Hakk vermezse çözümünü ,
Ay yarılır , sihir sanır .

Vurur kalbe mührünü ,
Veli gelir , düşman sanır .

Beklemez zaten ölümünü ,
Bu dünyayı cennet sanır .

Bilmezsem benim değil !
Şu Alem ahmak mı ki ?

Bilirsem benim değil !
Bildiğim doğru mu ki ?

Bulduğum benim değil !
Onu ben mi buldum ki ?

Olduğum şey ben değil !
Ben cesette kaldım ki !

Giderse benim değil !
Kainat benim mi ki !

Bendeyken benim değil !
Ben bendemiyim ki !

Yanlış gidiyormuş herşey .
Hiç aynaya bakmadın mı ?

Benim gibi olsun dersin .
Maksadı anlamadın mı ?

Doğru harca zamanını .
İhtiyarlık pişmanlık mı ?

Sözüm sana sahte Aşık .
Hakk konuşur kulak var mı ?

Ararsın onu heryerde .
Kendine hiç bakmadın mı ?

Sıkıldın , anlamadın derdi .
Rabbim adı anmadın mı ?

Cennete dönermiş Dünya .
Yaşayanlar cennetlik mi ?

Zamanım boşa gitti dersin ,
Bunu mu anladın , onca zaman .

Ahmaktım , anlamadım dersin .
O bilmez mi ki , kulunu her an .

Ben pişmanım , vazgeçtim dersin .
O vazgeçti mi ki , senden bir an .

Sıkıntılardan , kurtar dersin ,
Niye gelir ki bela , anlasan .

Ondan gelen , güzeldir dersin ,
Yakınlaşır , hoşnut olur kuldan .

Hala , boşamı gitti dersin ,
şimdi için herşey , yani şu an .

Zaman tükenmez sanırız,
Ama umulandan kısa.
Belki döner, belki dönmez,
Cihan bir kez daha.
Ömrün hayırla son bulsun.
Halin insanlara örnek olsun.
Taklidini dünyada buldun.
Orada gerçek huzuru bulsun.
Efendim yoldaşın,
Rabbim dostun olsun.

Aşığın muhabbeti sıkar,
Aynı şeye Aşık değilsen!
Sarhoşun muhabbeti sıkar,
Aynı Aşk ile sarhoş değilsen!

Ne sanırsın be adam ?
Hayvandan geldiğini mi ?

Ne istersin be adam ?
Canının çektiğini mi ?

Ne sevindin be adam ?
Dünya niğmetine mi?

Ne bilirsin be adam ?
İlminin bildiğini mi ?

Ne anlarsın be adam ?
Aklının hevesini mi ?

Ne seversin be adam ?
Gözünün sevdiğini mi ?

Ne kızarsın be adam ?
İşini engelleyene mi ?

Ne ağlarsın be adam ?
Özünü bilmediğine mi ?

Kime isyan be adam ?
Aynandaki surete mi ?

Ne beklersin be adam ?
Ecelin gelmesini mi ?

Savaş meydanına geldi er kişi ,
Yayı gül , kılıcı olmuş sevda .

Zannettiler ahmak , bilmez bu işi ,
Var mı Rabbim kudretinden başka ?

Kaldırdı kılıcı, verdi Rabbim emrini ,
Yüzü beyazdı , kıyafetiye kapkara .

Vurunca kılıcı , ufka gitti mavi çizgi ,
Dostu düşmanı aşikar etti hüda .

Çizgi açıldı , kapladı her yeri ,
Dost düşman yok oldu , kalmadı seda .

Binlercesi gitti , sadece kaldı biri ,
Rabbim yaralı kulunu etmedi feda .

Yola çıktım , alim idim ,
Okudum da , bilir oldum .

Yol gerçekten , uzun imiş ,
Yürüdükçe , zalim oldum .

Yol ilerde , zorlu imiş ,
Devamında , gafil oldum .

Yol aslında , sınav imiş ,
Unuttumda , cahil oldum .

Yoldan maksat , bulmak imiş ,
Arar iken , kendim buldum .

Yol , yolunda olmak imiş ,
Baktığımda , bilmez oldum .

Şimdilerde biçareyim ,
Görmeyen bir sağır , oldum .

Rabbim kulum dese , bana
Kulluğuna talip , oldum !

Rabbim adı , anmaz bir an ,
Derdi bilmez , arar derman ,
Bilmez ahmak , sanır zindan ,
Söyler mi dilin , Ya Huu ?

Bazen orda , bazen burda ,
Göremezsen , dersin “nerde?” ,
Bilir misin , her dem sende ,
Söyler mi dilin , Ya Huu ?

Gözle bakar , görür duvar ,
Bilmez , arkasında ne var ,
Gönül ile bakmaz ise ,
Söyler mi dilin , Ya Huu ?

Zakiridir onun insan ,
Derdi ise ona derman ,
Bilmez ise onu her an ,
Söyler mi dilin , Ya Huu ?

Bir parmak bal ile sevdim seni ,
Asıl mı , suret mi bilemedim ben ?

Dedim ; “Bilmiyorlar anlatayım .”
Bilemedim ki , ne anlatayım ben ?

Dedim ; “Neden hala görmezsiniz ?”
Gerçek nedir , gördüm mü ben ?

Dedim ; “ Başka sevilecek yok .”
Sevdim mi ki , sevdireyim ben ?

Bu yol pek bir zorlu imiş ,
Yürümez isen , dersin hep “ben” .

“Benden” geçmek lazım iken ,
Ben hala derim , hep “ben”.

“O” ise tekdir , “Biz” der ,
Ahmak ise , hala der “ben”.

Ölümden korkmaz mı insan ?
Ölüm ona , bir son iken .

Dünya bize suret sunar ,
Asıl onun , yanındayken .

Kim gidermiş ondan yana ,
Benliğinden vazgeçmezken .

Ruh , aşkına nasıl koşar ?
Ceset bize engel iken .

Kim bilirmiş hakikati ?
Vahyin izi sürmez iken .

Kalpler nasıl anlarmış ki ?
Rasulunu sevmez iken .

Canına gam değdirmez ,
Asıl , serden geçmek iken .

Ölümden korkar mı insan ?
Korkulacak Allah iken .

Aşk işleri kolay eder ,
Aşksız gönül , viran olur .

Akıl ile bilir sanır ,
Sonu ise hüsrana olur .

Sahtesine meyleder ,
Gerçek ise hayal olur .

Hakikati rüya eder ,
Kavuşmaksa güman olur .

Gönül ile bakmaz ise ,
Derdi bilmez , avam olur .

Derdin Aşk ise Ey Dost ,
Dünya sana zindan olur .

Yolcu kalır sanma burda ,
Sürgün biter ayan olur .

Yoldaşı dost olan yolda ,
Dost bilmezse , ziyan olur .

Karanlığı dinle,
Ben oradayım.
Sessizliği dinle,
Ben oradayım.
Yalnızlığı dinle,
Ben oradayım.
Kalbini dinle,
Ben oradayım.
Sevenimi dinle,
Ben oradayım.
Ben kim miyim?
Kendini dinle bulacaksın.

Derler ki ; “ biz biliriz .”
Sanırmısın şeytan bilmez .
Bilmek neden yetmez ona ?
Sevmez isen vuslat olmaz .

Uyuyanlar rüya görür ,
Uyanıksa gerçek olur .
İnsan dünya uykusunda ,
Gördüğünü gerçek sanır .

Bilir mi ki gerçek nedir ?
Uyuyansa mahrum kalır .
Sayılı gün çabuk biter .
Vakit gelir hakka döner .

Sorsa idik dönmüşlere ,
Rüya nedir ? Gerçek nedir ?
Rüya gerçek olmuş ona ,
Dünya ise hayal olur .

Aşkı arar insan ! Başka ne yapar ki ?
Bazen deli olur , veli sanır .
Bazen veli olur , deli sanır .
Başka çare yok ki .

Aşkı ister insan ! Başka ne ister ki ?
Bazen hayvan olur , insan sanır .
Bazen insan olur , hayvan sanır .
Başka şey bilmez ki !

Aşkı bulur insan . Başka ne bulur ki ?
Bazen heves olur , aşk sanır .
Bazen aşık olur , nefsi sanır .
Zaten insan ahmak ki !

Nasıl durulur? Gönülde kopunca fırtına?
Ne gerek insana? Aşktan başka!
Eğer sevdiğin yanındaysa?
Nedir konuşmak?
Gürültüden başka!

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Hayvan gibi sevmez insan .

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Heves ile sevmez insan .

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Kendinden geçmez mi insan ?

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Ona layık olmaz mı insan ?

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Onun ile yanmaz mı insan ?

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Kul olmaz mı ona insan ?

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Herşeyde onu görmez mi insan ?

Aşk ise derdin , Ey Dost !
Eriyip bitmez mi insan ?

Yavaş yavaş zehirler dünya seni ,
Kölesi olmuşa ben ne diyeyim ?

Asıl olana talip isen ey dost ,
O vakit niye sahtesine gideyim ?

Efendimin ne gözü , ne kalbi şaşmaz .
Bu çirkin dünyaya mı meyledeyim ?

O cennete değil , zatına Aşık .
“Onu” cenneti için mi seveyim ?

Ne dersi Yolcu ? Sözü et açık .
İsterim Rasulullah gibi seveyim .

İstersin ki , kolay etsin ,
Doğru olan , zor değil mi ?

Hala bunlar “boş iş” dersin ,
Bildiğin , sana yeter mi ?

Eskilere cahil dersin ,
Sonrakiler , cahil der mi ?

Zaman , bilgi çağı dersin ,
Zamansıza güç yeter mi .

Dini bile moda ettin ,
Dünya senden vazgeçer mi ?

Harcarsın zamanı bolca ,
Dünya biter , dert biter mi ?

“Para bana yeter” dersin ,
Azrail , hiç rüşvet yer mi ?

Sanırsın ki gönlün etten ,
Ceset çürür , can biter mi ?

Yolcu der ki ; “sözün özü” ,
Dil söyler de kalp titrer mi ?

Hiç hatırı yok mu ki insanın ?
Bilmeyene sırt dönmek mi gerek ?

Başlangıcı bile cahil ahmağın ,
Dünyaya gelse ne değişecek .

Aslında kime zulmü şeytanın ?
Bir düşün zalim nere gidecek .

Harcadıysan , bittiyse zamanın ,
Rahmetten , umut kesmen mi gerek ?

Gönül onu bilmez mi sanırsın ?
Özlemek için , görmek mi gerek ?

Şahidi Ruh değil mi , vuslatın ?
Kavuşmak için , ölmek mi gerek ?

Değil mi sahibi , tüm bunların ?
Buluşmak için , mekân mı gerek ?

Yolcu sözü söyler kendine ,
“Uyku tatlı ama uyanman gerek.”

Bilmez isen düşman olma .
Bilmezliğin , geçmez değil ,

Bildiğini gerçek sanma ,
İrfan yoksa , ilim değil .

Ahmak isen , Gönül kırma ,
Telafisi mümkün değil .

Dosttan , bir an geri durma ,
Zaman , geri döner değil .

Aşık isen , dünya kokma ,
Aşkın yeri dünya değil .

Yolda isen Ey Dost durma ,
Yolcu , yolda varmaz değil .

Anlamazsın , bari yorma ,
Sabır , kulda bitmez değil

Rabbim için düştüm yola,
Yolum çıktı sana, bana,
Ben sanırım kulu sevdim,
Meğer Aşklar Allahaymış!

Mutsuz oldun , hissetmedin hal ile ,
Dünya sana , hürmet etse ne fayda .

Tende değil hastalığın , huy ile ,
Doktor baksa , ilaç yazsa ne fayda .

Maksat bilmez, yıkıp geçer laf ile ,
Gönül kıran , namaz kılsa ne fayda .

Bir kez bile zikretmezsın , şevk ile ,
Gönül sultan , bilmez isen ne fayda .

Yanmaz ise Gönül , gerçek Aşk ile ,
Şair olsan , yazar olsan ne fayda .

Dolsa Mürekkeple , denizler bile ,
Hakikati yazmaz isen , ne fayda .

Vakit biter , ölüm gelir melekle ,
Paran olsa, malın olsa ne fayda .

Çaresiz ve acizim dönemem geri ,
Pişmeden olmak ise aklın eseri .
Cahilim ama insanım yok mu değeri ?
Rahmanımsın affet , kulum de yeter .

İçim yanar , sızlar da dönemem geri ,
Yanmadan olanın nedir ederi ?
Niyesini bilmem ama isterim seni ,
Dostun olmaya sebep mi gerek ?

Paramparça olmuşum dönemem geri ,
Bu enkazın huzurda var mı değeri ?
Aklım bilmese de severim seni ,
Seni sevmeye yürek mi gerek ?

Görmediğimi özledim de dönemem geri ,
Bilmediğini sevmek ise ruhun eseri .
Deli desinler bana , sevdim ben seni ,
Aşkı tatmak için görmek mi gerek .

Aşk derdine düşer isen,
Dünya sana, rüya olur.

Bu ne zorlu bir yol deme,
Derdin sana, deva olur.

Bir kez bile tatmış isen,
Bal verseler, zehir olur.

Onu bir an bilmiş olsan,
Çağlayanlar, damla olur.

Hak ismini söyler isen,
Kabın sana yetmez olur.

Yolcusuysan hakikatın,
Akıl tartmaz, neler olur.

Verdiğin sözü hatırla ,
Pişman olsan, çok geç olur.

Yükün Aşk ise ey dost ,
Aşk leyla'ya haram olur .
Sen yükümü görmezsen,
Kör göze bezgin görünür.
Zoru seçmiş isem eğer ,
Kolay sana doğru gelir .
Rüzgar ardından itse ,
Aşık olanın yüzüne vurur.
Boşver anlama sen bu işi,
Bulamayana zor görünür.
Sevmek akıl işimide,
Aşık olan deli olur.
Söyle bana çok bilmişim,
İnsan nasıl veli olur.
Deli desen şimdi bana,
İnsan nasıl Aşık olur.
Gökten eğer yağsa taşlar,
Veren oysa gül görünür .
Benim göğsüm patlayacak,
Ahmak ise hala arar.
Rabbim çare vermez isen,
Kulun yolda heba olur.
Var sen yine de iyilik ver,
Kul ahmaktır, kıymet bilmez.
Sen bizi affet Rabbim,
Zalim olan, cahil olur .

Ararsın Aşkı her yerde,
Ceset Aşkı taşır değil.

Can Cananı bulur ise,
Yol zorluda, bitmez değil.

Gönül yanmaz ise bir kez,
Kelimedir "Aşk", mânâ değil.

Kalpten dökülse kelime,
Kulak dinler, anlar değil.

Zel Celali vel ikram dır"O"
Sabretmeyen varır değil.

Yolcu, yoldamıdır bilmez,
Yol birdir de, bilir değil.

Herşey Aşk için varmış,
Göz gördüğüne kanmış,
Bilmeyen şehvete dalmış,
Bilen ise yanmış, yanmış, !

Aşk lazımdır yolumuza,
Aşksız her yol yokuş olur.

Ademoğlu her an yasta,
Şeytana ise cennet olur.

Bu ne zorlu bir yol deme,
Derdin sana derman olur.

Bülbülü isen hakikatin.
Akıl tartmaz neler olur.

Sen bir kez bilsen onu,
Alem sana hayran olur.

Ahmak bir gün kul olur da,
Karanlıklar, aydın olur.

Dostu düşmanı kim bile,
Dost sadıktır bilen bilir.

Yola çıkan kalmaz yolda,
Yol biter de ayan olur.

Dünyanın Leylası bitmez,
Derdine Aşk şifa olur.

Rüyayı gerçek sanan,
Uyanınca çok üzülür.

Şakırsa Bülbül gerçeği,
Baykuş bile hayran olur.

Bir Őiirle baŐlar herşey,
Anlamsız bir laf peŐinde.

Tutkusuna yenik dűŐer,
Bűtűn beden haz peŐinde.

Bilmediği bir yola çıkar,
Gűnlű ise meŐk peŐinde.

Hakikatse bundan farklı,
Seri versen, Ruh peŐinde.

Anlar mı ki yűce insan,
Kendin bilmez, aşk peŐinde.

Derdime çare varmı?
BaŐkasına derman olsun.

Bilmeyen ne bildirirmiŐ,
Okuyana Şifa olsun.

Yola çıkan varmaz mı ki?
Yola ık da belli olsun.

Aramayan ne bulurmuş,
Cahil insan aşkı bulsun.

Zalimin zulmű kime?
Derdine AŞk Şifa olsun.

Sadıklarla yola ık da,
Rabbim senin yűrin olsun.

Bakan görür, bilir sandı,
Gözle bakan bilir değil.

Aşkın makamı nerde?
Şehvet sanan varır değil.

Baktığında dost edinen,
Gerçek dostu bilir değil.

Zamanı kader edinen,
Zamansıza varır değil.

Derdine derman arasan,
Maksat buna yakın değil.

Kendini bilmezse ahmak,
Gönül sultan bilir değil.

Sen aşkı kendinde ara,
Göge bakan bulur değil.

Yolcuya hiç laf düşer mi,
Haddin bilir, lafız değil.

Aşksızlara öğüt imiş,
Düşmanlara hasım imiş,
Felek onda döner imiş,
İnsan bundan hasıl oldu.

Aşk onun kalbinde saklı,
Anlamaz ki bakan farkı,
Sırlar bile onun hakkı,
İnsan neden insan oldu.

Bilmeyen hayvan sanır.
Dostu onu elbet tanır,
Sen sanırsın sonlu beşer.
İnsan nasıl insan oldu.

Aşkın bile sebebiymiş,
Dostluk ona lütfedilmiş,
Alem ona hürmet etmiş,
İnsan nasıl kamil oldu.

Sahibi kim bilir isen,
Gönlünü kırmaz isen,
Kendin bilir susar isen,
Dost meclisi açık oldu.

Eğer sorsalardı;
“Nedir hiç olmak?”
Derdim ki onlara;
“Aynaya ayna olmak.”

Konuşanı bilir desek,
Dil Alime lâl olurmuş.

Susana da cahil desek,
Konuşunca kim anlarmış.

Derdin bilmez sitemkara,
Laf söylesek yük olurmuş.

Arar isen bir bileni,
Önce o seni bulurmuş.

Hak yolunun yolcusunun,
Abası edep olurmuş.

Aşk bulmak niyetlenen,
Aşk onu ilkin bulurmuş.

Gönül sultan bilmez isen,
Ahmak beden emrolurmuş.

Anlatma sen nefislere,
Gönlün bilmez ne anlarmış.

Bu yol Aşıkların yolu,
Rabbin adı Aşk olurmuş.

Seller aksa gözlerinden,
Peşinden nere gidermiş.

Bilmeyen mahrum kalırda,
Bileneysel yek olurmuş.

Yolunda dilim oldu lâl.
Mecalim kalmadı Aşkından.

Cesedim sordu bu ne hal.
Bilmez ki feyz alır Ruhumdan.

Dilimde Zikrin, Esmân,
İnşallah kalpten söylerim her an.

Kul bilmez ki onu biran ,
Bilse durur, kalır mı zaman?

Sen arama orda burda,
Var mı sanırsın Rabb'e mekan.

Arama Aşk başka yerde,
Aşk bize olmuş mekan.

Bildin mi sen, Aşık nedir?
Alem Aşka hayret eder.

Aşk bilmek lazım mı ki,
Bilmeyeni şeytan eder.

Aşk buldum, deyip durma,
Melek bile niyaz eder.

Sen sanırsın bilir söyler,
Yoldakini cahil eder.

Umman içi katre olsan,
Zerre bile şadan eder.

Bilmez isen deli dersin,
Bileniyse gavvâs eder.

Sevdiğin Ahu-Dilber'i
Yaşlanınca, ne yaparsın?

Aşkî şehvet sanır isen,
Tende Aşkî, ne ararsın.

Karnı doymuş, gözü aç,
Gönül işi, ne sorarsın.

Düşman olmuş, ilmi ile,
Kapısında ne bakarsın.

Dostun, düşmanı olur mu?
Düşman nefsin, ne sanırsın.

Derdin bilmez Sitemkâr'a
Çeneni neden yorarsın.

Belâya "ne dertmiş" desen,
Derdin deva, ne zırlarsın.

Şimşek çakmaz ise, görmez,
Yolcuya, yol mu sorarsın?

Yoldaşı dost olan, yolda,
Dostsuz, yolda ne yaparsın?

A benim ahmak dostum,
Maksat Allah, ne ararsın?

Aynadaki yüzün sensin,
İki yüzlü bilir mi hiç.

Ahirete filiz sensin,
Dünyadaki bilir mi hiç.

Baktığını düşman sanan,
Bakar ama anlar mı hiç.

Dosttur murat, bilir isen,
Düşman nerde, kalır mı hiç?

Düşmanından dost edinen,
Gerçek dostun bilir mi hiç.

Aşk onun gönlünde saklı,
Gözle bakan bulur mu hiç.

Sen sanırsın bilir söyler,
Yolcu yolda görür mü hiç.

Hal ile yazar sanırsın,
Bilmez ki halin dermiş.

Her Aşkı kelam edeni,
Sanırdık ki, Aşık imiş.

Dünya kelamı yeter mi?
Bilen var mı,Aşk ne imiş?

Aşk kişiye mekan olsa,
Anlar mı ki, ne hal imiş.

Aşkı tattım deyip durma,
Mutsuz eder, yakar imiş.

Aşkı diline dolama yolcu,
Aşk dünyaya mezar imiş.

Seversin olmaz dersin de,
Sevmez isen hiç olur mu?

Gidersin olmaz dersin de,
Kalan bir yere varır mı?

Kalırsam olmaz dersinde ,
Dosttan başka yurt olur mu.

Olmazları oldurmazsan ,
Bilen bulur, bulan olur mu?

İşi Oluruna bırakırsan,
Şeytan hiç boş durur mu?

Yaşamak mı istiyorsun,
O zaman rüyadan uyan.

Bazen molla, bazen derviş,
Rabbim kula Gönül vermiş,
Dolanma sen orda burda,
Gönlün bilen varır imiş.

Sanırsın ki cübbe yeter,
Sarık bazen keli örter,
Bu iş şekil ile olsa,
Firavun da varır imiş.

Aradılar, Mürşit kimdir?
Kimi buldu, kimi saptı.
Sen var, övme onu bunu,
Övmek bazen, dövmek imiş.

Hızır kimdir de yetişir,
Kadir ise hangi gündür,
Biz yürürüz ne biliriz,
Asıl yolda kalmak imiş.

Herşeyini feda etsen,
Serin bile yola sersen,
Dosttan gayrı yol olur mu?
Yolcu Dosta, Murad imiş.

Şair sözü yalandır derler,
Kalbe, ayna kelam gerek.

Elbetteki, doğru derler,
Gönle ışıık, beyan gerek.

Sen gönül ver, dinle biraz.
Kalpten geçen bir yol gerek.

Aşkın şiirini, yazan yiğit,
Mangal gibi yürek gerek.

Gerçeği, bilen söyler mi?
Ateşte kavrulmak gerek.

Sanır mısın, bu hâl daim,
Aşka vuslat, bir dem gerek.

Her arayan, bulur mu Onu?
Bulmak için yanmak gerek.

Şiire muhtaç mıdır, Aşk,
Gönül ünler, laf ne gerek.

Kavuşunca meşk olurmuş,
Yolcuya Aşk, yolda gerek.

